

Студијски програм: Специјална едукација и рехабилитација особа са тешкоћама у менталном развоју			
Назив предмета: САМОУСМЕРАВАЊЕ И САМОЗАСТУПАЊЕ ОСОБА СА ИНТЕЛЕКТУАЛНОМ ОМЕТЕНОШЋУ			
Наставник: Каљача С. Светлана; Дучић З. Бојан			
Статус предмета: Изборни предмет студијског програма			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: Нема услова			
Циљ предмета Циљ предмета је едукација у области усвајања знања о значају, моделима, стратегијама и принципима развоја вештина самоусмеравања и самозаступања особа са интелектуалном ометеношћу.			
Исход предмета Студенти ће усвојити теоријска знања и практичне вештине потребне за самостално креирање, примену и евалуацију програма за развој вештина самоусмереног понашања, самосталног одлучивања, самозаступања и независности особа са интелектуалном ометеношћу; развиће компетенције у области саветовања родитеља и стручњака који су у непосредном односу са особама са интелектуалном ометеношћу са циљем унапређења социјалне подршке потребне за бољи квалитет живота ових особа и виши ниво индивидуалне и социјалне независности.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појам, дефиниција и значај вештина самозаступања и самоусмеравања као компоненти социјалне партиципације и квалитета живота особа са интелектуалном ометеношћу; Методски приступи, програми и стратегије за развој вештина самоусмереног понашања и самозаступања особа са интелектуалном ометеношћу; Самозаступање као друштвени покрет; Улога и значај различитих чинилаца који пружају формалну и неформалну подршку за развој ових вештина (службе подршке у заједници, родитељи, одговарајуће социјалне групе); Однос самопоштовања, самоусмереног понашања и самозаступања; Технике евалуације примењених програма и процене нивоа развијености ових вештина код особа са интелектуалном ометеношћу. <i>Практична настава</i> Вежбе предвиђају обуку у области усвајања вештина практичне примене оптималних модела и методских приступа потребних за развој вештина самоусмереног понашања и самозаступање особа са интелектуалном ометеношћу.			
Литература 1. Beart, S., Hardy, G., Buchan, L. (2004). Changing selves: a grounded theory account of belonging to self-advocacy group for people with intellectual disabilities. <i>Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities</i> , 17, 91-100. 2. Bilić, M., Bratković, D., Nikolić, B. (2004). Evaluacija programa osposobljavanja osoba s mentalnom retardacijom za samozastupanje u području samopoštovanja, <i>Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja</i> , 40 (1), 1-12. 3. Caldwell, J. (2010). Leadership development of individuals with developmental disabilities in the self-advocacy movement. <i>Journal of Intellectual Disability Research</i> , 54 (11), 1004-1014. 4. Duvdevany, I. (2002). Self-concept and adaptive behaviour of people with intellectual disability in integrated and segregated recreation activities. <i>Journal of Intellectual Disability Research</i> , 46 (5), 419-429. 5. Garcia-Iriarte, E., Kramer J.C., J. M. Kramer J. M., Hammel, J. (2009). ‘Who did what?’: A participatory action research project to increase group capacity for advocacy. <i>Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities</i> , 22, 10-22. 6. Gilmartin, A., Slevin, E. (2009). Being a member of a self-advocacy group: experiences of intellectually disabled people. <i>British Journal of Learning Disabilities</i> , 38, 152-159. 7. Nota, L., Ferrari, L., Soresi, S., & Wehmeyer, M. (2007). Self-determination, social abilities and the quality of life of people with intellectual disability. <i>Journal of Intellectual Disability Research</i> , 51 (11), 850-856. 8. Дучић, Б., Каљача, С., Радић-Шестић, М., Милановић-Доброта, Б. (2012). Улога саморегулације у социјалним односима код особа са интелектуалном ометеношћу. <i>Београдска дефектолошка школа</i> , 18 (3), 54, 569-582. 9. Мирков, С. (2007). Саморегулација у учењу: Примена стратегија и улога оријентација на циљеве. <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i> , 39 (2), 309-328. 10. Петровић, Б., Стојисављевић, Д., Тадић, К. (2012). Појам о себи особа са интелектуалним тешкоћама – импликације за развој програма подршке. <i>Специјална едукација и рехабилитација</i> , 11 (4), 521-545. 11. Петровић, Б., Тадић, К., Стојисављевић, Д. (2009). Могућности примене инструмената упитничког типа намењених самопроцени капацитета за самозаступање особа са интелектуалним тешкоћама. <i>Примењена психологија</i> , 2 (3), 231-251.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2 часа недељно	
		Практична настава: 1 час недељно	
Методе извођења наставе Предавања, вежбе, демонстрације, консултације, интернет и интерактивна настава			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	20	усмени испт	35
колоквијум-и	25	/	/
семинар-и	15	/	/